

פרשת בשלח

אל יצא איש ממקומו ביום השביעי (טז, כט)

(טז, כט)

הקשו, דהנה נפסק להלכה ברמב"ם (פי"ב משבת הי"א) דאגד כלי שמיה אגד, דהיינו שכשמוציא בשבת כלי מרשות לרשות, אפילו אם נשאר רק מיעוט הכלי ברשות הראשונה פטור, דאגד כלי שמיה אגד והכלי האגוד לאותו חלק שברשות הקודמת, נחשב כמונח כולו ברשות הקודמת שהיה בו מתחילה.

וקשה, דהרי ההלכה היא דרובו ככולו בכל התורה, וא"כ מדוע בהוצאה לא נאמר רובו ככולו, ומדוע לא נאמר שמשעה שהוציא את רוב הכלי ייחשב כמו שהוציאו כולו.

ונראה בזה, דהאי כללא ד'רובו ככולו', אין מועיל אלא באופן שאם היה כולו היה מועיל, ואז אומרים אנו שאף כשיש רוב מועיל כאילו היה כולו, אך בהוצאה, גם אם היה מוציא את כל הכלי ועדיין היה נשאר אגוד למקומו הראשון בחוט במשיחה או בדבר כלשהו, עדיין היה פטור, שאין בהוצאה דין 'שיעור' שאם מוציא את כולו אז מתחייב (שאז היינו אומרים שרובו ככולו), אלא נאמר דין שלא יהיה אגוד למקומו הראשון, ולכך לא שייך כאן רובו ככולו, כי גם אם יוציא את כל הכלי יהיה פטור אם הכלי אגוד בצורה כל שהיא למקומו הראשון.

מקור: רבי אביגדור נבנצל שליט